

14.února 2002 hráli Načas a Strašlivá podívaná v plzeňském HiFi klubu. Se značným zpožděním alespoň něco málo poznámek k tomuto vydařenému kolu Folkotoče. Hosté z Prahy dorazili věrní svému názvu načas, dokonce s předstihem a o půl deváté zahájili další jízdu Folkotoče. Načas byli oproti minulému setkání v Praze u nich na Klamovce v daleko větší pohodě a bylo to na nich vidět. Co se poslechu týče: řeknu-li, že se mi líbili, kdykoli jsem je dosud slyšel, není to prázdné pochlebování. Celé vystoupení jsem pozorně poslouchal a pochutnával si zejména na pomalejších kouscích jejich repertoáru. Závěrečné rokenroly přitáhly do sálu další posluchače z přilehlého baru a nebýt nedostatku místa, určitě by se tančilo. V každé případě Načas odcházel z pódia po přídavku za bouřlivého aplausu. Opět musím pochválit citlivou práci bubeníka, který vědom si zřejmě síly svého úderu obléká škopky do slušivých triček, jež je patřičně tlumí a zvuk kapely je pak pěkně vyrovnaný!

Pár vět o Strašlivce: na koncert jsme se dost těšili a nebyli jsme zklamáni. Po přestávce dorazili ještě další posluchači, takže se prostor hezky zaplnil čtyřicítkou platících, zvuk Tomáše Fanty (který sklídil pochvalu i od Načasu) byl zvláště dobrý a hrálo nám to. Před chystaným pobytem ve studiu, kde hodláme natočit nové CD, to bylo příjemným povzbuzením. Pracovní živý záznam z produkce prozradil, že mezi nejlepší kousky patřila píseň O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku, spolehlivě emotivní byli Rváči a nově zařazená předehra Údolí včel, kde prostorem se nesoucí flétnička za tichých, takřka loutnových zvuků kytary vytváří atmosféru hlubokého středověku přesně tak, jak jsme si přáli.

Publikum dnes bylo zvláště nenasytné a teprve po třetím přídavku se nechalo přemluvit k ukončení večírku. Pravdou ovšem je, že s Tomášem Pížou jsme ještě zasedli ke kytarám a za občasně podpory našeho bývalého saxofonisty a flétnisty Egiho jsme vykonali neplánovanou zpívanou, která se nám nějak protáhla.. Zkrátka přišel jsem domů o páté ráno. Ale to už s Folkotočem opravdu souvisí jen okrajově.